

Forfatter: Rasmussen, Jens

Titel: BREV FRA: Rasmussen, Jens (1848-05-12)

Citation: Rasmussen, Jens: "BREV FRA: Rasmussen, Jens (1848-05-12)", i *Nogle Breve, skrevne i Feldten til de Kjære i Hjemmet fra Overjæger ved 3die Jægercorps Jens Rasmussen Vantinge, som den 28de Mai 1848 er falden i Kampen for Fædrelandet*, s. 14.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001930647-000-shoot-L0019306470000006.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Nogle Breve, skrevne i Feldten til de Kjære i Hjemmet fra Overjæger ved 3die Jægercorps Jens Rasmussen Vantinge, som den 28de Mai 1848 er falden i Kampen for Fædrelandet*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Als, i Sundsmarl den 12te Mai 1848.

Kjære Søster Ane!

Det kan maaffee falde Dig ind, at jeg bier længe not med at skrive Dig til, da jeg dog har afsendt flere Breve til Fyen, og maaffee det tillige kunde komme i dine Tanker, at Du alletidcr skffulde være den stdste, som skulde spørge fra mig, dog dette veed jeg har ingen Grund; men, som sagt, hvor jeg veed det ikke bliver taget saa nøie fra hvcm eller hvor de spørger fra mig, der er jeg tilbøielig til at lade være, skjøndt det ikke egentlig er det jeg ønflede, og jeg har ogsaa bekommet Breve, som jeg ikke har havt Leilighed til at besvare, ikke engang takket for. Kjoere Softer, Hjertet rores i mig, naar jeg tænker paa den megen Kjærlighed og Omsorg hvormed den kjære Fader i Himln førger for os med alt baade Timeligt og Aandeligt, thi ofte er det saa mørkt, og seer ud for mig, s. 15 som jeg ikke hørte den blodige Vrudgom til, men atter kommer Han og forsikkrer ved den Helligaand, at Han vil ingen Spaders Død, men at Alle skulle frelses, og her seer og føler jeg, at jeg er en Synder, og jeg maa da komme til ham som en Synder, og tags uforskyldt og af blot Naade den blodige Frelser, som Han er givet os, mig og alle arme Spndere. Jeg gik forleden Dag og var ganffe bedrøvet, og jeg vidste ikke ret hvad mig feilede, saa tager jeg min lille Skatkitfe, og der saldt mig et deiligt Sprog i Øinene, som staaer levende for mig, men Ordene mangier jeg; det lød tilstdst, at Frelseren neppe kunde taale at vi skal smage Døden, og jeg blev greben as denne Kjærlighed, og toenkte det er idel Kjærlighed, hvorfor er Du da saa vantro, og ikke kan bctroe ham din arme Sjæl og Legeme; her seer Du han røres ved Legemets Død, skulde han ikke sørge for din Sjæls Vel og din Saligheds Befordring; o, tak ham for hans store Kjær- lighed mod dig, arme Synder. Og jeg blev saa hjerteglad, og takkede Herren for sin Naade. Kjære Ane, mine udvortcs Omstændigheder ere ganffe forskjellige, ofte har jeg det simpelt, ofte bedre, men det er ikke mig alene, men hele Armcen, vi har i siere Dage hverken været as Støvler eller Klæder, og atter i flere Dage har vi boet i Skoven og om Natten ligget i Zordhytter, men i disse Dage, vi vare her, blev jeg commandrcrt som Ordonnants ved Brigade-Commandeuren, og, istedetfor at være i Jordhytter, blev jeg beværtet herligt af Præsten i Algebølle, og om Natten skulde jeg have været vaagen, men Præsten kom og sagde, at jeg gjerne kunde lægge mig til Hvile, s. 16 og hvis de vilde mig Noget, skulde Skildvagten tale til mig, og han kom dertil mcd en stor Kappe, som vi maatte svøbe os k, faa her kom jeg atter til nogle Kræfter, da jeg ellers par bleven temmelig mat, og da jeg var marscheret ud til min forhen omtalte beqvemme Hytte kom der Ordre, at vk skulde flytte til Byen Sundsmark, og her er jeg indquarteret med 9 Mand, og har ingen andre Høistcommanderende med, og her ere nogle rige Aftægts-Folk, som jeg sidder meget behageligt ved og striper, men hvor længe jeg bliver her, er mig ganste ubevidst. Vi ligger ellers her temmelig godt, thi vores Kanoner ere os til meget Forsvar, og Kanonbaadene ligge ligefor i Vandet, men her ere ofte Nogen, som skal over paa Udkanten, for at bygge Batterier, og disse miste ofte Nogle, thi Fjenden taaler ikke gjerne det; nu staaer det os snart for, hvis ikke vi kommer andre Steder hen, men ligemeget, kuns jeg maa høre Herren til, og være og forblive Hans Barn; om ogsaa mine stdste Dage skal være her i denne Elendighed, saa kommer jeg dog snart hjem til den gods Gud, som har beviist mig saa meget Godt. Kjære Søster, jeg opholder mig for længe ved disse Fortællinger, maaskee Du inlet finder her; men skal mine Dage være her ret længe, skal jeg strive en anden Gang igjen, og skal jeg flytte snart, saa glæder jeg mig til, at Du har Den hjemme, som langt bedre end jeg kan vise Dig til den rette Hyrde og Sjæleven; for Alting forsøm ingen Leilighed, og ihukom mig, din ringe Broder, i dine Bønner. Jeg beder at hilse Hans Larsen og Hans Kone, og Alle, som interessere sig for mig. Jeg beder ogsaa. 17 at hilse Christen Larsens Allesammen, de rinder mig ofte ihu, thi jeg var saa foruøiet ved at besøge dem, medens jeg var der hjemme; men det bliver nok for sidste Gang. Hils Marie.

Eders hengivne Broder

I. Rasmussen.